

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1196/2020
04.06.2020 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Димитар Иванов, адвокат из ..., против туженог „Хеба” АД из Бујановца, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 210/19 од 11.02.2020. године, у седници одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 210/19 од 11.02.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 210/19 од 11.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 174/18 од 07.11.2018. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да уплати премију за добровољно пензијско осигурање код Друштва за управљање добровољним пензијским фондом „Дунав“ АД из Београда у корист тужиле у износу од 322.500,00 динара за период од 01.03.2006. године до 30.04.2006. године и за период од 01.08.2006. године до 13.05.2015. године. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев да се тужени обавезе да за тужилу код Друштва за управљање добровољним пензијским фондом „Дунав“ АД из Београда, који је правни следбеник Акционарског друштва за пензијско осигурање „Дунав“ – ТБИ, уплати премије за добровољно пензијско осигурање у износу од 9.000,00 динара за период од 09.12.2005. године до 28.02.2006. године, као и да плати камату на неуплаћене премије за добровољно пензијско осигурање на појединачне месечне износе од по 3.000,00 динара за период од 09.12.2005. године до 13.05.2015. године. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.730,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 210/19 од 11.02.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за дозвољеност ревизије не основу члана 404. ЗПП, јер у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Побијаном пресудом не одступа од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019.године.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, није дозвољено одлучивање о ревизији туженог која је изјављена као посебна ревизија и одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 28.06.2016. године. Вредност предмета спора која се побија ревизијом туженог износи 332.500,00 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност побијаног дела не прелази ревизијски цензус, то изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић